

Document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBARG:2023:049.#####
Dosar nr. #####/109/2023
R O M Â N I A

TRIBUNALUL #####*
SECȚIA PENTRU CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ Nr. #####/2023
Ședința publică de la 06 Decembrie 2023
Completul compus din:
PREȘEDINTE #####
Asistent judiciar #####
Asistent judiciar ##### - #####
Grefier #####

Pe rol judecarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta #####
în contradictoriu cu pârâta CURTEA DE APEL BUCUREȘTI, având ca obiect
pretentii.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că s-au
depus la dosar note de ședință formulate de către reclamantă, precum și înscrisuri de către pârâtă.

Tribunalul ia act că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Verificând din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 131 alin. 1 N.Cod procedură civilă,
tribunalul constată că este competent general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză,
în conformitate cu dispozițiile art. 266 coroborat cu art. 269 din Legea nr. 53/2003, republicată și
art. 210 din Legea nr. 62/2011.

Tribunalul, în conformitate cu dispozițiile art. 238 alin. (1) NCPC, estimează durata
necesară pentru cercetarea procesului la un singur termen de judecată.

de proba cu înscrisuri, solicitată de părți, apreciind-o ca fiind utilă, pertinentă și
concludentă soluționării cauzei, în baza art. 255 raportat la art. 258 Cpc, o încuviințează.

În conformitate cu dispozițiile art.394 alin.(1) NCPC, instanța închide dezbaterile asupra
fondului cauzei și rămâne în pronunțare asupra prezentei cauze.

TRIBUNALUL:

Asupra cauzei de față, deliberând constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 28.06.2023 reclamanta
a chemat în judecată pe pârâta CURTEA DE APEL BUCUREȘTI,
solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei la plata sumei de
2331 lei reprezentând contravaloarea ochelarilor de vedere, iar în subsidiar, obligarea pârâtei la

contravaloarea lentilelor aferente ramei de ochelari, astfel cum suma este înscrisă în factura depusă la pârâtă în original.

În motivarea cererii, a arătat că la data de 12.05.2023 s-a adresat în acest sens cu o cerere pârâtei, depunând în original documentele medicale necesare. Astfel, toate înscrisurile se află la pârâtă, motiv pentru care solicită în temeiul art. 13 din Legea nr. 554/2004 să fie obligată pârâta să le depună.

La cererea formulată nu a primit niciun răspuns în termen de 30 de zile, pârâta refuzând nejustificat recunoașterea dreptului său.

Potrivit art. 210 alin.4 și 5 din Legea nr. 303/1022:

(4) Judecătorii și procurorii în activitate sau pensionari, soțul sau soția acestora, precum și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală constând în servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, care se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile contractului-cadru din sistemul de asigurări sociale de sănătate și ale respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate, cu excepția contribuției personale/coplății care se suportă din bugetul ordonatorilor principali de credite.

(5) Condițiile de acordare în mod gratuit a serviciilor medicale, a medicamentelor și dispozitivelor medicale prevăzute la alin. (4) sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului. Aceste drepturi nu au caracter salarial și nu se impozitează.

Motiv pentru care reclamanta a înțeles să invoce recenta jurisprudență CJUE în materie.

Astfel, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în Cauza C##### pronunțată la data de 22 decembrie 2022 că:

1) Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 87/391/CEE] trebuie interpretat în sensul că „aparatele de corecție speciale”, prevăzute de această dispoziție, includ ochelarii de vedere care vizează în mod specific corectarea și prevenirea dificultăților vizuale care au legături cu o activitate ce implică un echipament cu monitor. Pe de altă parte, aceste „aparate de corecție speciale” nu se limitează la aparate utilizate exclusiv în cadrul profesional.

2) Articolul 9 alineatele (3) și (4) din Directiva 90/270

trebuie interpretat în sensul că obligația de a furniza lucrătorilor în cauză un aparat de corecție special, prevăzută la această dispoziție, care îi revine angajatorului, poate fi îndeplinită fie prin furnizarea directă a aparatului respectiv de către acesta din urmă, fie prin rambursarea cheltuielilor necesare efectuate de lucrător, însă nu prin plata unui spor general la salariu lucrătorului.

Potrivit înscrisurilor înaintate pârâtei, a fost diagnosticată cu miopie medie, iar purtarea permanentă a ochelarilor în fața monitorului de calculator este absolut necesară în vederea desfășurării activității de judecător. Potrivit hotărârii CJUE pronunțată în cauza C391/2021 pârâta își poate îndeplini obligația prin rambursarea cheltuielilor necesare efectuate de lucrător atunci când nu a furnizat ea însăși ochelarii de vedere.

că activitatea sa de judecător presupune utilizarea zilnică a unui monitor de calculator, fiind indispensabilă această activitate desfășurării profesiei, întrucât presupune motivarea hotărârilor judecătorești, cât și monitorizarea programului informatic ECRIS.

Întrucât atât prevederile art. 210 alin. 5 Legea nr. 303/2022, cât și hotărârea CJUE anterior indicată subliniază că aceste drepturi nu sunt salariale, apreciază că aparține competența funcțională de soluționare a cauzei secției de contencios administrativ a tribunalului în temeiul art. I și art. 8 din Legea nr. 554/2004, pârâta refuzând nejustificat recunoașterea dreptului său prevăzut de lege și de jurisprudența CJUE obligatorie în materie.

Întrucât este judecător în cadrul Curții de Apel București, în temeiul art. 127 alin. 1 C.pr.civ. a înțeles să introducă acțiunea la Tribunalul #####, aceasta fiind instanța competentă material din cadrul curții de apel învecinate, având în vedere că pârâta nu este organ central, ci local.

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. I și art. 8 din Legea nr. 554/2004, art. 210 din Legea nr. 303/2022 și jurisprudența CJUE în cauza C-391/2021.

La data de 01.09.2023 pârâta Curtea de Apel București în susținerea apărărilor a depus la dosar înscrieri, respectiv Adresa Curții de Apel București nr. 9401/01.06.2023 și centralizatorul cererilor de decontare medicamente aferente lunii mai 2023, înregistrat sub nr. 9404/DE/01.06.2023.

La data de 13.11.2023 reclamanta a formulat o precizare a cererii de chemare în judecată, prin care a precizat că începând cu data de 15.09.2023, prin Hotărârea Secției pentru judecatori a CSM nr. 2149/14.09.2023 a fost detașată în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, astfel încât își alege sediul procesual pentru citare și comunicare la această instituție (locul de muncă) la adresa din ##### ##### ##### #### #####, corp de clădire principal, etaj 7, Consiliul Superior al Magistraturii, sector 6, București.

De asemenea, a precizat cauza juridică a cerii de chemare în judecată în sensul că acesta reprezintă un litigiu de muncă între reclamant și angajatorul de la momentul efectuării cheltuielilor și formulării cererii de decontare, cum de altfel a și fost înregistrată cauza pe rolul unui complet de litigii de muncă al Tribunalului #####, astfel încât apreciază că aparține competența materială funcțională de soluționare a cauzei materiei privind litigiile de muncă.

A atașat extras de cont din data de 21 aprilie 2023 cu privire la plata ochelarilor din contul său propriu, monedă euro, tranzacția fiind în lei la cursul zilei și echivalentă sumei de 2331 lei.

După data introducerii acțiunii, la data de 30.10.2023, prin intermediul aplicației Whatsapp i-a fost comunicată de greșierul șef al Secției a IX-a de Contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București o notă-bilet ce ar cuprinde o motivare a respingerii solicitării de decontare, pe care a atașat-o prezentei precizări, însă aceasta nu este semnată și arată că nu poate fi aplicată jurisprudența CJUE în cauză.

Solicită înlăturarea acestor argumente vădit netemeinice, având în vedere că în temeiul art. 20 din Constituția României, tratatele se aplică cu prioritate, cu atât mai mult atunci când cuprind dispoziții mai favorabile decât dreptul intern.

Jurisprudența CJUE se aplică cu prioritate față de dreptul intern, astfel că solicită înlăturarea de la aplicare a oricăror dispoziții contrare hotărârii CJUE invocate în acțiune, care de altfel sunt și anterioare acesteia cum este HG nr. 762/2010 invocată de pârâta în nota-bilet atașată.

De asemenea, art. 210 alin. 4 și 5 din Legea nr. 303/2022 este ulterior HG nr. 762/2010 și prevede expres că judecătorii în activitate sau pensionari beneficiază în mod gratuit de asistență

medicală constând în servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, care se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile contractului-cadru din sistemul de asigurări sociale de sănătate și ale respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate, cu excepția contribuției personale/coplății care se suportă din bugetul ordonatorilor principali de credite.

În temeiul art. 255 și art. 258 C.pr.civ. solicită administrarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt se reține că reclamanta este judecător în cadrul Curții de Apel București, Secția a IX-a, iar începând cu data de 15.09.2023 este detașată la Consiliul Superior al Magistraturii. În calitatea sa de judecător, reclamanta își desfășoară activitatea de muncă preponderent în fața unui monitor, în condiții de lumină artificială. Vederea reclamantei s-a deteriorat în aceste condiții, astfel că aceasta a suportat costul unui dispozitiv de corecție a vederii din fonduri proprii, solicitând prin prezenta obligarea angajatorului la decontarea acestuia.

Se reține că reclamanta s-a prezentat la o consultație oftalmologică la data de 21.04.2023 și i s-a emis o prescripție de ochelari în aceeași dată de către dna. dr. ##### (f. 5-6).

Reclamanta a depus cerere de decontare la Curtea de Apel București, cerere înaintată de către angajator Înaltei ##### de Casație și Justiție la data de 01.06.2023 (f. 20 verso-21), la care a anexat factura fiscală #####/21.04.2023 și BF nr. 0003/21.04.2023.

S-a depus la dosar și extrasul de cont privind achitarea sumei de 476,92 euro cu cardul la POS(fil. 29).

Tribunalul reține că, cererea de decontare a fost respinsă în baza art. 9 lit. g din HG nr. 762/2010, potrivit căruia contravaloarea unor materiale necesare corectării văzului și auzului: baterii pentru aparatele auditive, ochelari de vedere, nu pot fi decontate din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției.

Această HG are caracter special față de HG nr. ##### privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare, din moment ce se referă în mod special la unele categorii de personal din sistemul justiției, și ca atare ar trebui aplicat cu prioritate în caz de contradicții între cele două acte normative. Cu toate acestea, HG nr. ##### constituie actul normativ prin care s-a transpus în legislația națională Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor.

Fiind vorba de domeniul aquis communautaire, ambele hotărâri guvernamentale fiind emise într-un domeniu de reglementare în care statul a renunțat parțial la suveranitatea sa în favoarea autorităților Uniunii Europene, existența unor dispoziții supraconstituționale determină în mod necesar interdicția aplicării unor norme naționale contradictorii. În consecință, tribunalul nu va da eficiență art. 9 lit. g din HG nr. 762/2010.

Potrivit art. 12 din HG nr. 1028/2006: Lucrătorii trebuie să beneficieze de un examen corespunzător al ochilor și al vederii, efectuat de o persoană care are competența necesară: a) înainte de începerea activității la ecranul de vizualizare, prin examenul medical la angajare; b) ulterior, la intervale regulate; c) ori de câte ori apar tulburări de vedere care pot fi cauzate de activitatea la ecranul de vizualizare.

- art. 13 din HG nr. 1028/2006: Lucrătorii beneficiază de un examen oftalmologic, dacă rezultatele examenului prevăzut la art. 12 arata ca acesta este necesar.

- art. 14 din HG nr. 1028/2006: ##### rezultatele examenului prevăzut la art. 12 sau ale examenului la care face referire art. 13 arata ca este necesar și dacă nu se pot utiliza dispozitive normale de corecție, lucrătorilor trebuie să li se furnizeze dispozitive de corecție speciale, care să corespundă activității respective.

- art. 15 din HG nr. 1028/2006: Măsurile luate potrivit art. 12-14 nu trebuie să implice în nici un caz costuri financiare pentru lucrători.

- art. 9 din Directiva Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor: (1) Lucrătorii au dreptul la un test corespunzător al ochilor și vederii, efectuat de către o persoană având calificarea necesară: - înaintea începerii lucrului la monitor; - la intervale regulate după aceea; - dacă simt dificultăți vizuale care s-ar putea datora lucrului la monitor. (2) Lucrătorii au dreptul la un examen oftalmologic dacă rezultatele testului menționat la alineatul (1) indică necesitatea acestuia. (3) ##### rezultatele testului menționat la alineatul (1) sau ale examenului menționat la alineatul (2) indică necesitatea acestui lucru și dacă nu pot fi folosite aparate de corecție normale, lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție aparate de corecție speciale, specifice lucrului în cauză. (4) Măsurile adoptate în temeiul prezentului articol nu pot, în nici un caz, să implice lucrătorii în suportarea unor cheltuieli financiare suplimentare. (5) Protecția ochilor și vederii lucrătorilor poate fi prevăzută ca parte a sistemului sanitar național.

Pentru interpretarea acestor norme europene, Curtea de Apel ##### a adresat o trimitere preliminară către CJUE. Prin Hotărârea din 22 decembrie 2022, pronunțată în cauza C-392/21, s-au stabilit următoarele:

1) Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 90/270/CEE a Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 87/391/CEE] trebuie interpretat în sensul că „aparatele de corecție speciale”, prevăzute de această dispoziție, includ ochelarii de vedere care vizează în mod specific corectarea și prevenirea dificultăților vizuale care au legătură cu o activitate ce implică un echipament cu monitor. Pe de altă parte, aceste „aparate de corecție speciale” nu se limitează la aparate utilizate exclusiv în cadrul profesional.

2) Articolul 9 alineatele (3) și (4) din Directiva 90/270 trebuie interpretat în sensul că obligația de a furniza lucrătorilor în cauză un aparat de corecție special, prevăzută la această dispoziție, care îi revine angajatorului, poate fi îndeplinită fie prin furnizarea directă a aparatului respectiv de către acesta din urmă, fie prin rambursarea cheltuielilor necesare efectuate de lucrător, însă nu prin plata unui spor general la salariu lucrătorului.

Rezultă că, prevederile europene nu exclud posibilitatea ca ”furnizarea” aparatului de corecție să se facă prin rambursarea cheltuielilor efectuate de lucrătorul care își achiziționează singur un astfel de aparat.

De asemenea, faptul că reclamanta beneficiază de un spor salarial pentru condițiile de muncă nu poate fi considerat ca acoperind obligația angajatorului, câtă vreme este vorba despre un spor cu caracter general, acordat tuturor angajaților care prestează activitatea în aceleași condiții ca reclamanta, indiferent dacă aceștia au sau nu probleme oftalmologice.

Totodată, pentru a se concluziona că singura obligație a angajatorului era cea de a furniza în mod direct dispozitivul, nu și de a plăti contravaloarea acestuia, pârâta ar fi trebuit să afirme că este gata să facă acest lucru și să aducă probe cu privire la capacitatea sa de a duce la bun sfârșit o astfel de operațiune, arătând, spre exemplu, că a furnizat anterior astfel de dispozitive către alți angajați sau măcar că are o procedură internă pentru furnizarea lor. În acest context, singurul mijloc de a se da efect util normei din directiva europeană, este să se considere că, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru furnizarea unui dispozitiv special, angajatorul poate fi obligat în mod direct la plata contravalorii acestuia.

Tribunalul reține că multe dintre atribuțiile de serviciu ale reclamantei, presupun lucrul în fața unui ecran, (motivare hotărâri, verificare încheieri, închidere documente, adrese, etc.) fiind evident că, la momentul actual, orice atribuție care presupune citirea sau redactarea de înscrisuri, presupune ca reclamanta să stea în fața ecranului de la computer, mare parte din timpul de serviciu.

La dosarul cauzei s-au depus documente în sensul efectuării de către reclamantă a plății sumei de 476,92 euro, echivalentul în lei 2331, ce reprezintă contravaloarea unei perechi de ochelari. ##### în vedere și considerentele de mai sus, tribunalul reține că sunt îndeplinite condițiile legale pentru ca reclamantei să îi fie decontată contravaloarea ochelarilor de vedere.

Astfel, după cum a arătat și CJUE, ochelarii de vedere se pot circumscrie noțiunii de ”aparat de corecție specială”, atunci când au legătură cu lucrul la monitor (par. 39 din hotărârea menționată), indiferent dacă sunt folosiți de salariați și în afara locului de muncă sau pentru alte activități (par. 48). De asemenea, tribunalul reține că necesitatea achiziționării ochelarilor a fost indicată de examenul oftalmologic făcut reclamantei, fiind astfel îndeplinite condițiile art. 14 din HG nr. 1028/2006. În fine, nu prezintă relevanță dacă afecțiunile oftalmologice de care suferă reclamanta au fost sau nu cauzate de lucrul la monitor (par. 43), singura chestiune relevantă fiind că dispozitivul de corecție este destinat să o ajute pe aceasta să corecteze dificultățile vizuale în raport cu activitatea sa care implică un echipament cu monitor (par. 44).

Pentru considerentele ce preced, tribunalul va admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă și va obliga pârâta Curtea de Apel București, angajatorul reclamantei de la momentul depunerii cererii de decontare, la plata către reclamantă a sumei de 2331 lei, reprezentând contravaloare ochelari de vedere.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta #####
#####, identificată cu CNP – #####, cu domiciliul procesual ales la Consiliul Superior Al Magistraturii, cu sediul în București, #####, corp clădire principal, etaj 7, sector 6 în contradictoriu cu pârâta CURTEA DE APEL BUCUREȘTI, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 5, sector 4.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 2331 lei, reprezentând contravaloare ochelari de vedere.

Executorie de drept.

Hotarâre nr. 4716/2023 din 06.12.2023, cod RJ 62ee96896
(<https://rejust.ro/juris/62ee96896>)

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare, ce se depune la Tribunalul #####.
Pronunțată azi 06.12.2023, la Tribunalul #####, Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,

#####

Asistent judiciar,

#####

Asistent judiciar,

-

Grefier,

#####

4 ex/red. ##/tehn. ##/05.03.2024

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO